

Almindelig Berberis

Berberis vulgaris

Er en tornet busk, der bliver op til 2 meter høj.

Den vokser på kalkrig jord.

Den blomstrer med gule, duftende blomsterklaser i maj og sætter små sure, røde bær, som fuglene spiser.

I lighed med så mange andre blomstrende buske, er den indført til landet i 1700tallet, hvor man i landbruget fandt den stikkende busk velegnet til markskel.

Almindelig Berberis blev i 1800 tallet brugt som farveplante, hvor man udvandt det gule farvestof berberin af buskens inderbark. Også de stærkt c- vitaminholdige bær blev brugt til saft og marmelader.

Almindelig Berberis er udbredt i et bredt bælte, der strækker sig over det meste af Europa og til Lilleasien. Man finder den oftest i skovbryn og krat på tørre kalkholdige arealer.

Dens gule rodbark er giftigt. I lægevidenskabelige kredse interesserer man sig for stoffet berberin, der angiveligt fremmer produktion af røde blodlegemer.

Desværre er busken mellemvært for en alvorlig plantesygdom 'sortrust', der ødelægger kornet og var et alvorligt problem i landbruget i 1800-tallet.

Bønderne opdagede tidligt sammenhængen mellem busken og det syge korn, men det tog videnskaben en rum tid, at erkende, at de havde ret. Først i 1903 blev dyrkning udenfor botaniske haver forbudt.

Forbuddet udryddede praktisk taget busken fra det åbne landskab.

I dag har hæk-berberis erstattet dens rolle som skelplante, og kan ses som hæk omkring mange haver. Denne art, har dog ingen af de kedelige egenskaber man finder hos almindelig berberis og er fuldt ud lovlige, skønt der i mange landbokredse fortsat hersker et forbeholdent syn på den smukke busk. På Møn vokser der mange planter, bl.a. i Stege. I Klinteskov har den sikkert aldrig været udryddet.

